

Redaktora vārdi

Mācīties svinēt vasaru un dzīvi

Šoreiz man gribas rakstīt par prieku. To, protams, var gūt jebkurā gadalaikā, bet mums, ziemēļniekiem, vasara pati par sevi ir prieks. Mēs tik ļoti pēc tās ilgojamies! Pēc saules, gaismas, siltuma, jūras, zaļuma... Tas nekas, ja vasara ir tāda kā šogad: pārsvarā vēsa, lietaina, ar pērkona negaisu bagāta. Var taču baudīt arī vasaras vēsumu, lietu un pērkona negaisu. Un tā jau nemaz nav bijis, ka šovasar mēs nebūtu piedzīvojuši nevienu karstu un saulainu dienu! Zemniekiem gan noteikti šis laiks ir sagādājis ne mazums raižu, taču katram darbam — sava «garoziņa». Un lauksaimnieki jau nav ar pliku roku ņemami, viņi tiek galā pat tādā vasarā.

Šajā gadalaikā dažādās Latvijas vietās ir tik daudz svētku, kur smelties prieka. Vienā no tiem, Latvijas mednieku festivālā *Minhauzens*, medību klubs *Dundaga* ieguvis III vietu. Apsveicam un priecājamies līdzi!

Arī šajā *Dundadzniekā* ir daudz dažāda prieka: ceļotprieka, dejotprieka, kopā būšanas prieka, lasītprieka, darba prieka, sportotprieka, svētku svinēšanas prieka, uzvaras prieka un pāri visam vai kopā ar visiem — dzīvotprieka. Priecājoties mēs mācāmies svinēt ne tikai vasaru, bet visu dzīvi.

Diāna Siliņa

2. lpp. Sākusies Ūdensprojekta 2. kārtā.

3. lpp. Dance mēs uz kater stūr, cilak apkārt ta ka jūr.

5. lpp. Kā vasaras Bībeles skolā piedzīvot Ņujorku un Jēzu...

5. lpp. Lībiešu tautas nama godi.

6. lpp. Kas notiks ar noņemto autobusu maršrutu Dundaga–Rīga?

«Kopā mēs esam spēks!»

28. VII Mazirbē svinēja Līvu svētkus. Dievkalpojums baznīcā, svētku atklāšana pie Lībiešu tautas nama, vainags Jūras mātei, amatnieku tirdziņš, smilšu mandalas veidošana, dažādas darbnīcas, bet visas par lībisko, skaists dižkoncerts, diskžokeju cīņas lībiskos motīvos un kino seanss — tāda īsumā bija svētku programma.

Oficiālajā daļā

Skanēja līvu un Latvijas himna. Līvu karogu mastā pie tautas nama uzvilka Visvaldis Feldmanis, bet Latvijas karogu — Ingmārs Čaklais. Dziedāja Salaspils koris *Lōja*. Dāvis Stalts, bijušais Līvu savienības (LS) vecākais, visu sanākušo tautiešu priekšā apņēmas arī turpmāk sadarboties ar jauno LS vadītāju Ievu Ernštreiti un darīt visu, kas viņa spēkos, lai palīdzētu atgūt valsts atbalstu lībiešiem. Jaunā vadītāja uzsvēra, ka tikai tad, kad LS mazie kodoli — grupas dažādās Latvijas vietās — būs darbīgi, labestīgi, nosvērti, ar jaunām idejām piepildīti un pārpildīti, būs prieks nākt visiem kopā un īstenot divas lietas: apgūt lībiešu valodu, baudīt tās skaistumu, dziļumu un interesantumu, kā arī mācīt šo valodu ģimeņu nometnēs. Viņa norādīja, ka Lībiešu tautas namam vajadzētu būt par lībiskā dominanti, kas kopjama, lolojama un ar ko lepoties.

Jānis Mednis, Līvu fonda vadītājs, aicināja visus — savu tautu, Kolkas pagasta un Dundagas novada vadību, kā arī valsti — uz kopdarbu. Lībiešiem ģimenēs jāmācās sava

dzimtā valoda un jāapgūst kultūra, bet pašvaldībām un valstij jāsniedz šai tautai atbalsts, jo bez tā vairs ilgi nevar.

Monta Kvjatkovska LS vārdā pateicās Dāvim Staltam par diviem darba gadiem un pāsniedza viņam LS goda rakstu un goda zīmi par īpašiem nopelniem līvu tautas labā. Viņam par kopā pavadīto laiku, neslēpjot, ka tas bijis dažāds, ne tikai rozēm kaisīts, pateicās arī grupu vadītāji, kas sveica arī jauno LS valdes priekšsēdētāju. Mazirbes grupas vadītājs Edgars Millers viņu aicināja kļūt par lībiešu māti un savest līvus atkal kopā.

D. Stalts pateicās visiem, kas ziedojuši, lai svētki notiktu, bet īpaši: Dundagas novada domei, Gaidim Bērziņam, Artūram Irbem, Ārim Sprūdam, Romānam Naudiņam, Krišjānim Feldmanim, Aldonam Zumbergam, Jānim Dinnem, Ingmāram Čaklajam, Andrim Dieviņam, kā arī M. Kvjatkovskai un Aivaram Augustānam, ar kuriem kopā viņš svētkus rīkojis. Tāpat vislielāko paldies bijušais LS vadītājs sacīja LS Mazirbes grupai, kas atdzīvinājusi Lībiešu tautas namu. «Kopā mēs esam spēks!» atzina D. Stalts.

Līviem un viņu draugiem nozīmīgajā pasākumā piedalījās arī mācītājs Lauris Valgama, kultūras ministre Žanete Jaunzeme-Grende un bijušais tieslietu ministrs Gaidis Bērziņš, kurš atzina, ka viņa ģimenei piedalīties Līvu svētkos jau kļuvusi par tradīciju. Cilvēki atsaucās arī D. Stalta aicinājumam apliecināt savu lībiskumu, iegādājoties lībiešu karodziņus, turot tos rokās un vicinot.

Darbnīcās un dižkoncertā

No darbnīcām mani piesaistīja Līvu *arheoloģiskais tērps* un *Lībiešu ēdieni*. Visuzmanīgāk noklausījās Ievas Vanagas stāstīto par līvu tērpiem. Par arheoloģisko uzskata to, kas valkāts 9.-13. gs., bet par etnogrāfisko 19. gs. beigās nēsāto. Savdabīgi skaists bijis līgavas etnogrāfiskais tērps ar līgavas vainagu, kas, visticamāk, bijis viens uz visu ciemu un ko kāzu dienā rotāja ar ziediem. Vissaietošākais notikums šajā darbnīcā bija Lienītes Iesalnieces, lībietes no matu galiņiem līdz papēžiem, ieģērbšana 11. gs. Gaujas lībietes goda tērpā. Nemaz jau tik viegli nenācīs tajā ietērpties, tāpēc viņai un I. Vanagai palīdzēja Krista Greiško. Bet, kad L. Iesalniecei bija uzvilks baltais, garais krekls un sarafāna veida brunči — divi atsevišķi, gandrīz vienāda garuma tumšzilas krāsas audumi, ko nostiprināja ar jostu, saliktas bronzas rotas lietas, uzsiets galvas auts, kājas ietītas kājautos, ko sasien ar sietavām, un uzvilkti ādas zābaciņi, viņa bija lībiete kas lībiete!

Par ēdieniem klausoties, mani pārsteidza, ka kopš bērnības jau tādus esmu ēdusi: dižrausi, rūši ar siļķi, ko gan mūsmājās sauca par *ēriņu*, skābputra, arī pepinātas un kūpinātas butes. Pūteli gan iepazinu tikai nesen un no Elmas Zadiņas. Šajā darbnīcā man patika nogaršot gan dižraušus, gan pūteli, kā arī iespēja uzzināt, kā tad ēdieni skan lībiešu valodā: dižrausis — *sūr kakkud*, pūtelis — *kamarok*, rūši — *rūššod*, skābputra — *appōn rok*.

Dižkoncertu brīnišķīgi ieskandināja koris *Lōja*. Vienmēr priecē *Nurmorkestōr* uzstāšanās. Patīkams pārsteigums bija jauniešu postfolka grupa *SuIA*, kas sākumā spēlēja un dziedāja, bet, kad uz skatuves kāpa Katrīna Dimanta un Reinis Zumbergs, lielākā grupas daļa aizgāja koncerta dalībniekus vest

dančos. Daces Micānes Zālītes, Jāņa Purviņa, D. Stalta un Ievas Tālbergas deju izrādi *Zalkša līgava* skaisti izdejoja tautas deju ansamblis *Līgo*. Tā kā folkoperas, kā to sauc D. Stalts, darbība kādu laiku noris Slīteres mežos, tad viņš uzskata, ka šī izrāde nonākusi savās mājās. Uz noslēgumu klausīties Ievu Akurateri un Juri Kulakovu ar pavadoņiem bija sanācis kupls ļaužu pulks.

Koncerta vidū svētku uzrunu teica Dundagas novada domes deputāts A. Zumbergs, kuru D. Stalts raksturoja kā cīnītāju, īstu vīru, kas vienmēr tur savu vārdu. Svētku viesis pateicās bijušajam LS vadītājam un sveica I. Ernštreiti, kā arī pieminēja savu sadarbību ar lībiešiem jau no 1989. gada, kad svinēja Lībiešu tautas nama 50. jubileju un notika pirmais lībiešu saiets pēckara gados. Viņš apsolīja arī turpmāk atbalstīt lībiešu lietu, kā jau to ir darījis iepriekš.

Svētki ir vajadzīgi, jo saviļņo dvēseli, dod prieku un spēku, iedvesmo ikdienai. Paldies visiem rīkotājiem! Lai nu pēc svētkiem izdodas iecerētais kopdarbs!

Diānas Siliņas teksts, Ineses Dāvidsones foto

Dundagā

11. VIII plkst. 10.00 *Mazās skolas* stadionā novada sporta svētki. Plkst. 21.00 balle ar *Rožmalu muzikantiem*. Ieeja Ls 2. Nolikumu un svētku programmu skatīt interneta lapā.

21. VIII plkst. 11.00–13.00 Dundagas bibliotēkā mācību līdzekļu — darba burtnīcu — tirdzniecība par vairumtirdzniecības cenām.

25. VIII Senā uguns nakts: plkst. 16.00 laukumā pie pils lāpas aizdegšana un stafetes skrējiena *Sirdspuksti jūrai* atklāšana, no plkst. 17.00 līdz plkst. 21.00 stafetes skrējieni ceļā posmā Dundaga — Mazirbe — Kolka.

Kolkā

16. VIII stadionā Latvijas senioru deju kolektīvu vadītāju un ansambļa *Sarma* koncerts.

25. VIII plkst. 16.00 tautas namā Baibas Šuvcānes grāmatas *Lībiešu krasta stāsti* atvēršanas svētki.

25. VIII Senā uguns nakts: plkst. 21.00 pulcēšanās jūras krastā pie tautas nama, stafetes skrējiena dalībnieku un Senās uguns nakts lāpas sagaidīšana, ugunsкура iedegšana, plkst. 22.00 balli pie tautas nama spēlē Indra un Modris no Rojas, ieeja bez maksas.

I. Dāvidsone

Runas vīriem ir spēks rokās

Domes sēdē 26. jūlijā...

Nolēma iegādāties 600 tonnas otrreizējo asfaltu par ceļu fonda līdzekļiem — Ls 1264 un asfalta atvešanas pakalpojumus apmaksāt no budžetā papildu ienākušajiem līdzekļiem — Ls 3250.

Nolēma izstrādāt tehniskos projektus *Ielu apgaismojuma rekonstrukcija «Vētras»–«Krogi»* Kolkā (Ls 2500) un *Ielu apgaismojuma rekonstrukcija Liepu, Bērzu, Lauku, Krišjāņa Barona, Pāces ielās* Dundagā (Ls 1830) un piešķīra tiem līdzekļus no Nekustamā īpašuma un projektu ieviešanas nodaļas budžeta projektu līdzfinansēšanai un tehnisko projektu izstrādei.

Piešķīra vasaras brīvdabas estrādes tehniskā projekta izstrādei un autoruzraudzībai Ls 3117.

Atļāva kristiešu draudzei *Prieka* vēsts izmantot iekasēto nomas maksu Ls 1128,80 par telpām Pils ielā 9 ēkas uzturēšanai. Remonta tāmes iepriekš jāsaskaņo ar izpilddirektoru.

Piešķīra Ls 1200 papildu finansējumu Kolkas skolas datorklases atjaunošanai — divu datorkomplektu iegādei.

Lēma lauzt līgumu ar biedrību *Zaļais no-*

vads par pašvaldības kultūras funkcijas deleģēšanu un pārtraukt dotāciju kora darbības finansēšanai, sākot ar 01.08.2012.; Dundagas pagasta jauktā kora darbību nodot administrēšanai un pārraudzīšanai pašvaldības iestādei *Kultūras pils* ar 01.09.2012.; neizlietoto dotāciju Ls 157,01 pārskaitīt atpakaļ pašvaldības budžetā un grozīt budžetu par atlikušo plānotās dotācijas summu.

Nolēma pāriet uz vienotu centralizētu grāmatvedības uzskaiti un Centrālās administrācijas grāmatvedībai pievienot pašvaldības iestādes: Dundagas Mākslas un mūzikas skolu ar 01.08.2012.; Dundagas vidusskolu ar 01.10.2012.; Dundagas novada Kolkas pagasta pārvaldi ar 01.11.2012.; Mazirbes speciālo internātpamatskolu — pēc saskaņojuma ar Izglītības un zinātnes ministriju.

Līdz Finanšu komitejas sēdei augustā jāizstrādā grāmatvedības reorganizācijas projekts.

Nolēma novada domei kā nodokļu maksātājam pievienot pašvaldības iestādes, saglabājot to patstāvīgo statusu: Dundagas Mākslas un mūzikas skola no 01.08.2012; Dunda-

gas vidusskola no 01.10.2012 un Kolkas pagasta pārvalde no 01.11.2012.

Nolēma izslēgt pārvaldi un iestādes no Nodokļu maksātāju reģistra kā patstāvīgu nodokļu maksātāju.

Uzdeva izpilddirektoram nodrošināt novada pašvaldības iestāžu pārreģistrāciju Valsts ieņēmumu dienestā un centralizētās grāmatvedības uzskaites ieviešanu pašvaldībā.

Dundagas novada pašvaldības iestāžu vadītājiem, kuru iestādes pievieno centralizētai grāmatvedības uzskaitē, jāslēdz norēķinu konti un finanšu līdzekļu atlikumi jāpārskaita novada domes norēķinu kontos: Dundagas Mākslas un mūzikas skolai līdz 31.07.2012.; Dundagas vidusskolai līdz 30.09.2012. un Kolkas pagasta pārvaldei līdz 30.10.2012.

Apstiprināja grozījumus pašvaldības budžetā.

Apstiprināja saistošos noteikumus Nr. 17 *Par zemesgabalu nomas maksas apmēru un iznomāšanas kārtību* un atcēla domes 26.04.2012. lēmumu Nr. 114 *Par zemju nomu Kolkas ciemā*.

Atteicās pārņemt pašvaldības īpašumā dzīvojamo māju ar kadastra apzīmējumu 8850 030 0041 001 un kūti ar kadastra apzīmējumu 8850 030 0041 002.

Piekrita nekustamā īpašuma *Celmiņi* sadalīšanai un atdalītajai zemes vienībai piešķīra nosaukumu *Purvmalas*. Piekrita

nekustamā īpašuma *Princeses* sadalīšanai un atdalītajam zemes gabalam piešķīra nosaukumu *Jaunprinči*.

Piešķīra zemes gabalam ar kadastra apzīmējumu 8850 020 0514 nosaukumu *Zeme Parķa ielā*.

Noraidīja vienas personas lūgumu pēc sociālā pabalsta.

Nolēma ievietot vienu novada iedzīvotāju sociālās aprūpes iestādē *Stūrīši* un samaksāt trūkstošo daļu par pakalpojumu.

Apstiprināja grozījumus saistošajos noteikumos par sociālās palīdzības un citiem pabalstiem Dundagas novadā.

Piešķīra pagaidu dzīvojamo platību vienai personai pansijā *Jaundundaga*.

Nolēma ar rakstisku aizbildņa piekrišanu līdz pilngadības sasniegšanai piešķirt pagaidu dzīvojamo platību vienai personai mājā *Jasmīnes 2*.

Nolēma ar 01.09.2012. izveidot Mazirbes speciālās internātpamatskolas struktūrvienību *Bērnu sociālās aprūpes centrs*, apstiprināja grozījumus skolas nolikumā un direktora pienākumu izpildītāji sagatavot un iesniegt dokumentu paketi Labklājības ministrijā.

Piešķīra domes priekšsēdētājai Guntai Abajai ikgadējo atvaļinājumu no 30. 07. 2012. līdz 05.08.2012.

Protokolu pārlūkoja Sandra Kokoreviča

Saistošie noteikumi

Apstiprināti ar Dundagas novada domes 24.05.2012. sēdes lēmumu Nr.164 (protokols nr.5., 25.š).

Saistošie noteikumi Nr. 14

Grozījumi Dundagas novada domes 28.04.2011. saistošajos noteikumos Nr. 6 «Par sociālās palīdzības un citiem pabalstiem Dundagas novadā»

Dundagas novada Dundagas pagastā

Izdoti saskaņā ar likuma Par pašvaldībām 43. panta trešo daļu; Sociālo pakalpojumu un sociālās palīdzības likuma 35. panta otro, ceturto un piekto daļu, likuma *Par pašvaldību palīdzību dzīvokļa jautājumu risināšanā* 25. panta pirmo daļu; Ministru kabineta 30.03.2010. noteikumu Nr. 299 *Noteikumi par ģimenes vai atsevišķi dzīvojošas personas atzīšanu par trūcīgu* 19.3. apakšpunktu; Ministru kabineta 19.12.2006. noteikumu Nr.1036 *Audžuģimenes noteikumi* 43. punktu; Ministru kabineta 17.06.2009. noteikumu Nr. 550 *Kārtība, kādā aprēķināms, piešķirams, izmaksājams pabalsts garantētā minimālā ienākumu līmeņa nodrošināšanai un slēdzama vienošanās par līdzdarību* 13. punktu

Izdarīt Dundagas novada domes 28.04.2011. saistošajos noteikumos Nr. 6 *Par sociālās palīdzības un citiem pabalstiem Dundagas novadā* šādus grozījumus:

1. Izteikt 7. punktu šādā redakcijā: «7. Pabalstu piešķir, aprēķina un izmaksā atbilstoši spēkā esošajiem Ministru kabineta noteikumiem. Gadījumos, kad pabalsta izmaksu naudā daļēji vai pilnībā var aizstāt ar pabalstu natūrā, pabalsts natūrā var tikt izmaksāts ar Dundagas novada pašvaldības Centrālās administrācijas Grāmatvedības izsniegtu pārtikas talonu. Pārtikas talons tiek izsniegts, pamatojoties uz Sociālā dienesta lēmumu vai Sociālā dienesta un personas vienošanos. Pārtikas talons piešķir personai tiesības iegādāties pārtikas preces Sociālā dienesta noteiktā veikalā, apmērā un kārtībā».

2. Izteikt 18. punktu šādā redakcijā: «18. Pabalstu bērna piedzimšanas gadījumā piešķir ģimenei (personai), kura bērna pirmreizējo dzīvesvietu deklarējusi pašvaldības administratīvajā teritorijā. Pabalstu piešķir Ls 50,00 apmērā par pirmo bērnu, par otro bērnu Ls 75,00, par trešo un turpmākajiem bērniem Ls 100,00».

3. Izteikt 20. punktu šādā redakcijā: «20. Pabalstu pārtikas iegādei piešķir, ja ģimene (persona) nonākusi krīzes situācijā. Pabalsta

apjoms mēnesī ir ne lielāks kā Ls 5,00 personai vai ģimenei par katru ģimenes locekli. Pabalsts tiek sniegts ar Dundagas novada pašvaldības Centrālās administrācijas Grāmatvedības izsniegtu pārtikas talonu. Pārtikas talons tiek izsniegts, pamatojoties uz Sociālā dienesta lēmumu. Pārtikas talons piešķir personai tiesības iegādāties pārtikas preces Sociālā dienesta noteiktā veikalā, apmērā un kārtībā».

Domes priekšsēdētāja G. Abaja

Paskaidrojuma raksts

Dundagas novada Domes 24.05.2012. saistošajiem noteikumiem Nr. 14 *Grozījumi Dundagas novada domes 28.04.2011. saistošajos noteikumos Nr. 6 «Par sociālās palīdzības un citiem pabalstiem Dundagas novadā»*

1. **Īss saistošo noteikumu satura izklāsts.** Saistošie noteikumi groza esošos saistošos noteikumus, precizējot atsevišķus noteikumu punktus. 1) Tiek grozīts saistošo noteikumu punkts par GMI pabalsta piešķiršanas un izmaksas kārtību, nosakot pabalsta izmaksu vai daļēju pabalsta izmaksu pārtikas talonu veidā. 2) Tiek grozīts saistošo noteikumu punkts par izmaiņām jaundzimušā pabalsta apmērā un kārtībā. 3) Tiek precizēts, saisto-

ties pa minētajām ielām.

Rakt sāka 2. VIII. Kādu brīdi tur, kur notiks darbi, nebūs arī ūdens padeves. Par to brīdinās vairākas dienas iepriekš, izliekot pie mājām ziņojumus un ievietojot informāciju interneta vietnē www.dundaga.lv.

Ja iedzīvotājiem radušies jautājumi vai neskaidrības, griezties SIA *Ziemeļkurezeme* vai zvanīt pa tālruni 29419195.

Diāna Siliņa

Projekti pilī

Pilī šobrīd vienlaicīgi notiek četri projekti ar dažādiem pils atjaunošanas un izpētes darbiem.

Ar Valsts Kultūrkapitāla fonda atbalstu īsteno divus — izstrādās barona vannas istabas interjera detaļu rekonstrukcijas projektu un inventarizēs pils logus. Abi divi projekti kalpos par pamatu turpmākiem pils atjaunošanas darbiem.

Īpašu uzmanību vēlos pievērst projektam, kas top sadarbībā ar amatniecības skolu Zēlandes Arodizglītības centrs (*Erhvervsuddannelsescenter Sjælland*) Dānijā. Ilggadīgie daņu sadarbības partneri no Kēges nāca ar priekšlikumu par studentu apmaiņas projektu

šo noteikumu punkts par pārtikas talona piešķiršanu pamatvajadzību nodrošināšanai krīzes situācijā nonākušajām ģimenēm/personām

2. **Saistošo noteikumu nepieciešamības pamatojums.** Līdzšinējos saistošajos noteikumos nebija atrunāts par GMI pabalsta piešķiršanu vai daļēju pabalsta piešķiršanu pārtikas talonos. Saistošajos noteikumos tiek noteikts pārtikas talonu piešķiršanas un izsniegšanas kārtība. Lai veicinātu dzimstību un uzlabotu Dundagas novada demogrāfisko situāciju, tiek palielināti pabalsti jaundzimušajiem, kuru pirmreizējā dzīvesvieta reģistrēta Dundagas novadā.

3. **Informācija par saistošo noteikumu ietekmi uz pašvaldības budžetu.** Mainās. Izmaiņas tiks ņemtas vērā pie budžeta precizēšanas.

4. **Informācija par saistošo noteikumu ietekmi uz uzņēmējdarbības vidi pašvaldības teritorijā.** Nemainās.

5. **Informācija par saistošo noteikumu ietekmi uz administratīvajām procedūrām.** Nemainās.

6. **Informācija par konsultācijām ar prievātpersonām.** Nav notikušas.

Domes priekšsēdētāja G. Abaja

Dundagas pilī. No Latvijas puses tajā iesaistās Iğurda Baņga amatniecības skolas zēlli. Rezultātā pilnībā atjaunos pils terasi. Darbus uzsāks jau šī gada 17. VIII.

Baiba Dūda, Kultūras pils vadītāja

Jauni stāvlaukumi un laipas

Dabas aizsardzības pārvalde īsteno lielu Kohēzijas fonda projektu *Antropogēno slodžu samazināšanās un informatīvās infrastruktūras izveide Natura 2000 teritorijās*, kas skar arī mūsu novadu.

Pašlaik ir izstrādāts tehniskais projekts, un Dabas aizsardzības pārvalde slēdz līgumu ar būvniekiem. Projektu mūspusē uzsāks šogad, bet pabeigs nākamgad. To pilnībā īsteno par ES fondu līdzekļiem.

Stāvlaukumi paredzēti Pitraga, Mazirbes un Sīkraga pludmalē, stāvlaukuma uzlabojumi — Kolkas raga dabas takā, laipas — Kolkas raga dabas takā, Pēterezera dabas takā un Šlīteres bākas dabas takā. Kolkas dabas takā uzbūvēs skatu torni.

Sagatavoja Diāna Siliņa

Klāt Ūdensprojekta 2. kārtā

Par ūdenssaimniecības projekta 2. kārtu stāsta tā vadītājs Guntis Kārklevalks.

Līdzfinansē
EIropas Savienība

leguldījums
tavā nākotnē

Beigušies iepirkumi ūdenssaimniecības projektam *Ūdenssaimniecības pakalpojumu atbilstība Dundagā*. Būvdarbu konkursā *Papildu ūdensapgādes un kanalizācijas tīklu rekonstrukcija un izbūve Dundagā* uzvarēja SIA *Ostas celtnieks*. Inženiertehnisko būvuzraudzību veiks *Geo&Consultants*.

SIA *Ostas celtnieks* būvēja tīklu arī iepriekšējā kārtā. Šī uzņēmēja darbu un iespējas esam iepazīnuši. Tātad tagad iepirkuma procedūra beigusies, dokumentācija saskaņota ar Vides ministriju, būvdarbu līgums noslēgts 10. VII. Kopš tā laika sākušies sagatavošanas darbi.

Bijušas vairākas sapulces, kur tikušies pasūtītājs SIA *Ziemeļkurezeme*, būvuzņēmējs SIA *Ostas celtnieks* un būvuzraugs. Tajās katra puse izteikusi savas vēlmes, SIA *Ostas celtnieks* iepazīstinājis ar darbu programmu, uzraugs uzstādījis savas prasības saskaņā ar ci-

viltiesiskā līguma noteikumiem.

Projekts jāpabeidz līdz 21. XI. Pašreiz būvnieks ir apņēmības pilns darbus pabeigt laikā.

Būvniecība notiks 2 galvenajos virzienos. Pirmais — pa Brīvības ielu, kurā no jauna ierīkos kanalizāciju un rekonstruēs veco ūdensvadu. Šajā rajonā savāktos kanalizācijas ūdeņus ar spiedvada palīdzību nogādās līdz Isās ielas sākumam un tālāk jau paštecē — uz notekūdeņu attīrīšanas staciju. Īsajā, Skolas un Talsu ielā pie bērnodārza un līdz vidusskolai rekonstruēs kanalizācijas tīklus un daļēji arī ūdensvadu.

Otrs darbu atzars sāksies Pils un Ernesta Dinsberga ielas krustojumā un virzīsies uz tautas namu. Arī šajā posmā ierīkos kanalizācijas tīklu un rekonstruēs ūdensvada tīklu. Gaidāmie darbi ir pietiekami lieli, un iedzīvotājiem var rasties apgrūtinājumi pārvieto-

Es mācēju danci vest

Saviļņojošā Eiropiāde

Dun-dang dejotājiem nozīmīgākais šī gada pasākums noteikti bija *Eiropiāde* Padujā. Par to iespaidos dalās Alise Agnese Bāliņa no jauniešu kolektīva un Aivars Freimanis no senioriem.

Agnese: «Dejoju jau krietnu laiku. Kad bi-ju maza, gāju pie Daces Treinovskas, no 5. vai 6. klases deju modernās dejas pie Dainas Miķelsones.

Šajā mācību gadā atkal sāku dejot tautas dejas, jo ļoti gribējās to darīt. Vēl domāju — šogad pabeigšu mākslas skolu un man būs vairāk brīvā laika. Zīmēšana, gleznošana, de-ja — tās ir jomas, kur varu vislabāk izpaus-ties, jūtos brīva, radoša. Dejojot ir iespēja justies kā citam cilvēkam, tad vairāk atveros, jo esmu diezgan kautrīga.

Uz *Eiropiādi* ļoti vēlējos braukt, jo tā ir ie-spēja arī paceļot. Par braucienu biju bezgala priecīga.

Visemocionālāk izjutu deju, kuras laikā visu laukumu aizpildīja latviešu dejotāji. Man nesanāca piedalīties, jo pāriniece no ci-ta kolektīva neatnāca, bet vēroju deju no malas. Izskatījās iespaidīgi. Jutos ļoti lepna,

ka esmu latviete un ka latviešu dejotāju šeit ir tik daudz.

Tāpat aizkustinoša bija vakara balle pēc gājiena. Tajā bijām kopā ar citu valstu de-jojotājiem. Pa dienu pirms balles dejojām ielu koncertos. Mūsos noskatījās arī itāļu dziedā-tāji, kas bija uzstājušies iepriekš. Viņi ar mums iepazīnās un sacīja, ka ļoti skaisti esam izskatījušies. Ballē itāļu vīrieši pienāca pie mums un sacīja: «Oire». Tā saucās rotaļa, ko viņiem mācījām. Viņi atcerējās ne tikai to, ka esam no Latvijas, bet arī mūsu kolektī-va nosaukumu *Dun-dang*. Par to bija liels gandarījums. Itāļi mūs, meitenes, izdancinā-ja.

Arī ekskursijās redzētais bija iespaidīgs. Tas paplašināja manu redzesloku.

Karstums man netraucēja, jau pirmajā dienā pie tā pieradu. Karstums man patīk. Itālijā gan tas ir citādāks nekā Latvijā».

• Alises Agneses prieka izpausme Padujā, dodoties uz mēģinājumu.

Foto no viņas albuma

Mēs varam!

Liels prieks, ka pēdējos trīs gadus ir bijis pa kādam mūsu novada iedzīvotājam, kas, piedaloties velomaratonā *Barona taka*, iztur visu garo ceļa posmu no Tartu līdz Dundagai — ap 1000 km. Šovasar tie bija Agnese Ziemele, Ekonomikas un kultūras augstskolas studente, ar saknēm Alaukstē, un Vilnis Iesalnieks, *Mežmaču* saimnieks no Dūmeles. Piedāvājam viņu stāstījumu par braucienu.

Agnese: «Jau pirms pāris gadiem biju Ga-tim, kas rīko velomaronu *Barona taka*, ap-solījusi tajā piedalīties, bet tikai atliku un at-liku. Cik tad ilgi var pievilt! Tad nu šogad pieteicos. Domāju, kā būs. Ikdienā skrienu, tāpēc cerēju, ka varēšu izturēt. Un, ja brauc, tad no sākuma līdz galam! Ne ar ko mazāku nav ko iesākt!

Kāds velosipēds man bija, ar tādu minos. Pirmās dienas bija visgrūtākās, jo nav pie-rasts ikdienā braukt. Skrienot darbojas citi muskuļi, nekā braucot ar velosipēdu. Mani pa ceļam pievīla ritenis, nevis muskuļi. Da-žos posmos sabojājās ātruma pārslēgs. Ka-mēr citi mina apli, es jau biju nominusi vai-rākus. Taču pa ceļam Gata rīkotajās sacensī-bas, kur piedalījās ar velosipēdu bez ātruma pārslēga, ieguva 2. vietu.

Par spīti ķibelei ar ātruma pārslēgu biju neatlaidīgi nolēmusi braukt līdz galam. Ja velosipēds saplīstu, nestu to pār pleciem. Galvenais — neiekāpt autobusiņā, jo citādāk neskaitītots. Braucējiem jau klājās visādi. Kā-dam velomaratoniņam gadījās, ka venā die-nā riepās jāmaina 6 rezies. Paldies Dievam, man šai ziņā viss bija veiksmīgi. Citi gan brī-nījās par mana velosipēda platajām riepām. Bet cik viegli man tās ripoja pa grants ce-ļiem!

Brauciens bija interesants un priecīgs. Pat

tie, kas varbūt iepriekš bija noguruši, brau-cot ieguva daudz enerģijas. Sveši cilvēki sati-ka cits citu un kļuva gandrīz kā otrā ģimene. Lieliski tas atklājās, Dundagā atvadoties. Iz-ņēmu mantas un gaidīju, kamēr citi arī to iz-dara, lai pēc tam varētu atvadīties. Skatījos uz saviem ceļa biedriem un jutu, ka asaras tek pār vaigu. Tad jau cits pēc cita sāka rau-dāt. Tas tāds skumīgs notikums.

Taču pārējais viss bija prieka pilns. Saru-nāju jau ar dažiem velomaratoniņiem 6. augustā atkal tikties un apmest kādu loku. Tad vēl kāds gadījums. Pie Abavas rumbas naktīs ik pa 2 stundām cilvēki mainījās, lai sargātu velosipēdus. Iepriekš bija gadījies, ka tos nozog. Es naktssardzē nepārtraukti nosē-dēju 2 diennaktis. Esmu izdomājusi iet ze-messardzē, tapēc gribēju izmēģināt savus spēkus. Izturēju godam! No rīta puses gan miegs nāca, bet teicu sev, ka nevar, nevar gulēt. Zemessardze mani saista no bērņības. Esmu Latvijas patriote, un uzskatu, ka katra pilsoņa pienākums ir aizsargāt savu valsti, nodrošināt, lai mūsu valsts būtu neatkarīga, lai neviens to neapdraud. Mani interesē arī zemessargu dzīves veids, iešana pa mežiem un darbošanās. Jau agrāk skatījos militāro raidījumu *Laiks vīriem*. Visi brīnījās, kas mani tur var aizraut. Ja dzīvotu pilsētā, varbūt tā-das intereses nebūtu.

Aivars Freimanis: «Dejot sāku 1. klasē pie skolotājas Leonoras Jurševskas. Aizveda vi-sus uz kultūras namu, salika pa pāriem, un bija jādejo. Skolas laikā deju ar pārtrauku-miem. Mācoties Apguldes profesionāli teh-niskajā skolā, atkal deju. Kad atnācu no ar-mijas, visu laiku turpināju to darīt. Dejot man patīk.

Esmu piedalījies četrās *Eiropiādēs*: 1995. gadā Valensijā Spānijā, 1997. gadā Martiņī Šveicē, 1998. gadā Rennā Francijā un šogad Padujā Itālijā.

Pirmā *Eiropiāde*, protams, bija iespaidīga ar savu pirmreizīgumu. Taču ceļš uz Valensi-ju bija tik tāls un autobuss — gatavais lūznis. Braukt bija nogurdinoši. Man visvairāk pati-ka Šveicē, jo valdzina kalni. Katreiz braucot uz *Eiropiādi*, dodamies arī ekskursijās. Šveicē mūs toreiz uzveda ar autobusu Alpos, cik tā-lu vien var uzbraukt. Tālāk izmantojām funi-kulieri, tad gājām, cik augstu bija iespējams. Man vēl ir fotogrāfija, kurā redzami mākoņi, kas atrodas zem mums. Toreiz bija arī ļoti labs vietējais gids.

Kad šogad barucām cauri Slovākijai, Slo-vēnijai, Austrijai, visu laiku priecājos par kal-niem. Kas par skatiem! Mazi ciematiņi pie kalniem, katrā pa baznīcai. Arī ekskursijas Padujas tuvumā iepriecināja. Venēcija, Ro-ma, Sanmarīno — visas vietas bija skaistas, grūti kādu izcelt. Ja nu vienīgi Sanmarīno, jo tikai tur visapkārt pletās kalni.

Piedzīvojām smilšu vētru pie Adrijas jū-ras. Tuvojās milzīgs, tumšpelēks mākonis, tad spēcīgs vējš izvirpuļoja pa gaisu smiltis. Pēc tam spēcīgs lietus gāziens. Kā pie mums ziemā sniegs, tā tur zemē nāca lietus un kru-sa.

Piedaloties *Eiropiādē*, pabūts 16 valstīs, šo-gad iepriekšējām 12 klāt nāca vēl 4: Slovēni-ja, Vatikāns, Sanmarino un Itālija. Par katru braucienu man ir iekārtots fotoalbums. Pa-skatos bildes un sajūta, ka turpat esi. Viss acu priekšā.

Galvenais mērķis gan bija pati *Eiropiāde*, nevis ekskursijas, bet tas viss ir tik cieši kopā savijies, ka grūti atdalīt. *Eiropiādē* parasti vis-skaistākie ir atklāšanas un noslēguma kon-certi. Šogad mums bija arī tādas dejas, kas publiku aizrāva: atklāšanā — *Maza, maza tā muižiņa*, bet noslēgumā — *Nerejat, ciema suņil*, ko izdevojām ar jostām. Mūsējie, kas skatījās noslēguma koncerta deju no augšas, sacīja, ka skats esot bijis brīnišķīgs. Itāļus sajūsmi-

Pa ceļam priecājāmies arī par Latvijas skaisto dabu. Reiz gan, braucot pa Liepājas šoseju, ceļš šķita tik vienmuļš, ka pat miegs uznāca. Ja nebūtu smidzinājis lietiņš, aizmig-tu. Tad mēs ar ceļabiedru Andri runājām, ka jāpaveras apkārt, cik skaists laiks: negaisa mākoņi pamalē nāk, saulīte spīd. Cik skaists tāds brauciens!

Milzīgu gandarījumu izjutu, iebraucot Dundagā. Mērķis bija sasniegts! Sākumā do-māju — kur esmu iekūlusies un kā ar visu tikšu galā? Tik daudz dienu vēl priekšā! Bet noslēgums bija tik skaists!

Kopā nobraucām divas nedēļas un divas dienas. Katru dienu rakstīju velomaratona dienasgrāmatu. Cik nu kurā dienā bija nogu-rums, cik kurā pierakstīts. Visas naktis taču dziedājam un gandrīz katru ballējāmies.

Kad atbraucu no Dundagas apļa, vakarā apsēdos gultā un nezināju, ko darīt. Jociņi, ka nav jāmainas, ka no rīta neviens nemodina ar teikumu: «Laiks celties, brokastis pēc 10 mi-nūtēm!» Kad to dzirdi, vienalga, vai esi pa-modies vai ne, meties no telts laukā un meklē traukus. Pirmās 2 naktis gulēju uz grīdas, jo gulta likās tik neērta, tik mīksta. Telti gu-lēju uz tūrista paklājiņa.

Nākamgad vēlētos braukt atkal».

Vilnis: «Visa ģimene reizē nevar aiz-braukt, jo visādi darbi mājās darāmi. Kad lie-lā meita Ilze brauca, man arī gribējās. Esmu velotūrists no 80. gadiem, lieta pazīstama, gribējās pamēģināt. Brauciens man ļoti pati-ka. Pie sirds gāja braukšana ar velosipēdu, dzīvošana teltīs, ēstgatavošana pie ugunsku-ra. Esmu makšķernieks, tāpēc priecājos par iespēju nakšņot ūdeņu tuvumā. Pie Turaidas pamakšķerēju un Gaujā noķēru pa kādai ziv-tiņai. Viens otrs no braucējiem uztraucās, ka

Eiropiādes atskaņas pantos

Mārite Jurča, dejotāja no *Dun-dang* senioriem, savukārt visu piedzīvoto gan ceļā, gan *Eiropiādē* uzrakstījusi pantos. Lūk, daži no tiem!

Dance mēs uz kater stūr,
Cilak apkārt i ka jūr.
Un, kad svešnik blakam stāj,
Savem karodziņiem māj.

Lieles koncerts gan bij plašs,
Nevilkes tie stunds tik aš.
Plivnes tērp un apāv dim,
Dzied viss kope kopig himn.

Un tad vēl neliels mājens,
Grandiozs bij lieles gājens.
Kilometrem, stundām garš,
Un ik pa gabal spēlē marš.

Ball nu bij vien lustig būšen,
Tik daudz taurņik, šito pūšen.
Lec ikkatrs ta ka vells
Kope viss vo balts, vo mells.

Paskates pa kreis, pa lab,
Apkārt neizsakam dāb.
Kaln ir augst līdz mākoņ māl,
Neredz tiem ne beigs, ne gāl.

Vienreiz šofers taisē tūr,
Aizved mūs uz Adrijs jūr.
Smilts i kārst un dedzen pēds,
Ūdens silts, ka nav ne bēds.

nāja rotaļas, ko mācījām, uzstājoties ielas koncertos. Viņi, satiekot mūs uz ielas, atpa-zina mūs pēc tautas tēripiem un rotaļas *Oire*. Itāļi gan to bija nosaukuši nedaudz citādāk — *Eiro*.

Dejojām kapelas pavadībā. Ielas koncertos trīs dejas bija paredzētas jauniešiem, trīs — mums. Lai būtu jautrāk, dejotāji, kas tajā lai-kā nedejoja, palīdzēja kapelai, radoši izman-tojot, piemēram, veļas dēli. Tas bija intere-santi.

Nākamā *Eiropiāde* būs Gatā Vācijā.

Liels paldies mūsu Dacei Treinovskai!»

Uzklausīja Diāna Siliņa

es jau biju no rīta četros augšā. Tā esmu pie-radis celties, miegs ap to laiku vairs nenāk. Tad nu cēlos, ar baudu ieelpoju svaigo rīta gaisu, pieskatīju uguns-kuru, lai pavārs var celties un uzreiz gatavot brokastis. Kādu rītu salasīju žāgarus uguns-kuram, bet tā ap se-šiem septiņiem redzu — nāk milzīgs negaisa mākonis. Nojaucu telti, lai tā neizlīst, un ar savām mantām nosedzu žāgarus. Uznāca pērkona lietus, manas mantas visas slapjas, bet žagari sausi.

Man vienīgajam pie velosipēda plīvoja lī-biešu karodziņš. Kā nekā esmu ieprecējies lībiešos! Daudzi nezināja, kas tas par karogu, jautāja man, brīnījās. Iesauca mani par pēde-jo lībieti. Tā es reklamēju lībiešus!

Diezgan daudz lija. Kā vakarā jāceļ teltis, tā arī lietus klāt. Pa dienu ne. Lietus dēļ sirdi nekrimta, ka esmu prom, jo sienu tik un tā nevar vākt.

Kad agrāk piedalījās tūrisma salidojumos, viss notika mežos, tagad braucām pa ceļiem. Pirms 20 gadiem diezgan labi startēju ralli-jos. Esam ar velosipēdiem braukuši kopā pa trim cilvēkiem, veicot 30 km. Pa ceļam bija jāceļ teltis, jāiekur uguns-kurs. Tagad bija ti-kai jābrauc. Grupa gan bija liela — kādi 40 cilvēki. Turklāt no Tartu līdz Dundagai tikai ar velosipēdiem sasparojās braukt 20 dalīb-nieki.

No kinopilsētiņas *Cinnevilla* izrāvos uz Dundagu, bija tāda dzīves nepieciešamība, 110 km nobraucu 6 stundās. Kādu velomara-tona posmu izlaidu, tāpēc man neieskaitīja, ka esmu visu ceļu nobraucis, kaut gan pēc būtības biju. Pārliecinājos, ka varu to izda-rīt».

Diāna Siliņa

Visa dzīve man viens ceļojums

Saules un ceriņu pilsētā

11. VI Dundagas pensionāri devās Ainas Šleineres rīkotajā ekskursijā uz Dobeli. Šeit, skaistajā Zemgales pusē, ir vissaulainākā vieta visā Latvijā. Ekskursanti gan saju-ta pretējo, jo tajā dienā lija lietus.

Pirmais apskates objekts — Naudītes pa-gastā. Apguldes *Briežos* ir lielākā orhideju ko-lekcija Latvijā. Šis gan nebija īstais orhideju ziedēšanas laiks, bet dažas ziedēja un ieprie-cināja ikvienu ar savu krāšņumu un faktu, ka nogrieztais zieds vāzē nenovītīs pusotru mē-nesi. Saimniecībā var iepazīt dažādus ekso-tiskos dzīvniekus: iguānas, bruņurupučus, vardes, šņācējtarakānus. Drosmīgākie varēja paglaudīt pasaulē mazāko pitonu, kas rāmi gulēja saimniecei uz kakla. Bērnu priekam te aug poniji. Orhidejas un eksotiskie dzīvnieci-

ņi nav saimnieku pamatnodarbošanās, bet gan hobiji.

Tālāk ceļš veda uz Zemgaļu pilskalnu un Livonijas ordeņa pilsdrupām Bērzes upes la-bajā krastā, kur mūs sagaidīja Pils dāma. Ar savu stāstījumu viņa ekskursantus aizveda tālajā 14. gs., kad uzcēla mūra pili, kurai vē-lāk piebūvēja baznīcu un izveidoja parku. Pirms trim gadiem advokāts Andris Grūtups Dobeles pilsdrupu sakārtošanai ziedojs 25 000 latu. Pašlaik pilsdrupas konservē.

Pēc ceļojuma pagātnē ekskursanti iepazī-

nās ar pilsētas vēsturisko centru. Mūsdienu pilsētas centrā — tirgus laukumā — notiek pilsētas svētki, koncerti, tirdziņi, sporta no-rises. 2011. gadā pēc rekonstrukcijas lau-kums ieguvis bruģi un strūklaku milzu akas veidā, kas ir lielākā aka Latvijā. Turpat netā-lu atrodas Dobeles Romas katoļu Vissvētākās Trīsvienības baznīca, kas piesaista uzmanību ar mūsdienīgo arhitektonisko risinājumu.

Vislielāko gandarījumu ekskursantu gru-pai noteikti deva divu skaistāko dārzu ap-meklējums. Viens no tiem bija Štelmaheru ģimenes dārzs, kas popularitāti ieguvis ar savu akmeņu kolekciju. Dārzu dēvē par ak-mens pasaku. Vairāku desmitu gadu laikā veidota akmeņu kolekcija. Dažādu formu un lielumu akmeņu, dzirnakmeņu, robežstabu ekspozīciju papildina dārza saimnieces deko-ratīvie stādījumi. Šī dārza kaimiņos atrodas, manuprāt, viens no skaistākajiem dārziem. Klūgu ģimenes dārzā galvenais ainavas vei-dotājs ir pašu raktais dīķis, plašie zālāji ar

krāšņumaugu dobēm, skujkokiem, rožu un ziemciešu stādījumiem.

Ekskursijas nobeidumā apmeklējām izcilā selekcionāra Pētera Upīša piemiņas muzeju. Kaut gan ceriņu ziedēšanas laiks jau bei-dzies, dārzkopji, iepazīstoties ar Dārzkopības selekcijas un izmēģinājumu stacijas zinātnie-ku iekopto dārzu, varēja iegūt jaunas ieros-mes augļu koku audzēšanā. Ikviens turpmāk varēs pareizi veidot koku vainagu, lai būtu pieejama bagāta augļu raža. Prieclājāties par pundura un kolonveida ābelēm, ieinteresēti klausījāties par saldo ķiršu koku vainaga veidošanu. Izrādās, ka arī ogu laikā to var da-rīt. Dārzkopji selekcijas dārzā varēja aplūkot krāšņo īrisu ziedēšanu un iegādāties katram iepatikušos dekoratīvo stādu.

Ceļu uz mājām īsināja pasākuma rīkotājas Ainas Šleineres stāstītās anekdotes. Mēs, Dundagas bērnudārza pārstāvji, esam patei-cīgi par iespēju piedalīties šajās ekskursijās!

Irina Jānberga

Ciemos pie Kārļonkuļa

Jūnijā piepildīju kādu savu sapni — ceļoju uz Landštūli Vācijā.

Jau sen, sen vēlējos aizbraukt ciemos pie tēva brāļa Kārļonkuļa Landštūlē. Viņš bija kara ārsts un strādāja amerikāņu kara bāzē, ko pašreiz likvidē. Tagad onkulis gan staigā aizsaules ceļos.

Tā nu kādu dienu Baiba Birze piedāvāja braukt uz Landštūli, jo turpat netālu Maincā dzīvo viņas meita Ieva ar vīru Riču. Runāts, darīts. Mums vēl pievienojās Anete, sporta skolotāja no Ventspils.

Maize kulē, telts kā rezerves variants, ko tomēr neizmantojām, un dodamies ceļā.

Nolēmām braukt pa mazākiem ceļiem, cauri mazpilsētiņām. Eiropas karti turējām klēpī un braucot pašas arī izvēlējamies savu maršrutu. No Latvijas nonācām Lietuvā, tad šķērsojām Poliju, Slovākiju, Austriju un da-žus kilometrus nobraucām arī pa Itālijas ce-ļiem. Mērķis, protams, bija Vāczeme.

Ceļā redzējām Tatrus, Alpus, kalnu upes, skaistas mazpilsētiņas, kas pieklāvušās upes krastiem un stāvajām klinšu sienām. Pilsētās aplūkojām katedrāles, cietokšņus. Katrai pil-sētai savs skaistums. Varšavā pamanījāmies iebraukt sastrēguma stundā, bet arī tas bija interesanti, jo mums jau nebija jāsteidzas uz darbu. Vīne mūs sagaidīja ar vēsu atturību, jo centrā atstāt mašīnu fiziski nebija iespē-jams, to varēja izdarīt tikai pilsētas nomalē. Austrija tomēr nepalika mums parādā — pil-

sētas jaukumus pilnībā izbaudījām Zalcbur-gā. Uzkāpām augstajā Hohenzalcburgas cie-toksnī, kur pievakarē piedzīvojam karalisku zvanu koncertu: skanēja visi baznīcu zvani. Cietokšņa vēsture sākusies jau ar 11. gs. Zalc-burga ir skaisti ieskauda kalnos, tai cauri tek Zalcahas upe. Prieclājāties par brīnišķīgo pilsētas rožu dārzu. Jaukus mirkļus mums sagādāja arī Drēzdene. Tur iebraucām agrā rītā, kad vēl pilsēta gul. Mēs bijām vienīgās, kas klīdām pa seno pilsētu. Elbā nebija ne-viena kuģīša, ielās — neviena cilvēka. Tas ra-dīja dīvainu sajūtu. Atcerējos kara dienas, kad pilsētu postīja, bet šodien tā ir tik skais-ta. Frankfurte pie Mainas ir debesskrāpju pilsēta. Maincā Reinas krastos nonācām, kad pilsēta gatavojās Jāņu svinībām (Johansfest). Mēs Jāņus nolīgojām vācu krodziņā, kur no-skatījāmies arī futbola maču, kurā uzvarēja Vācija. Tie tikai bija svētki: visa pilsēta izgāja ielās, cilvēki brauca, pastaigājās, dziedāja, spēlēja, sasaucās! Policija atļāva braukt pat pie sarkanās un dzeltenās gaismas. Mums pagāja ilgs laiks, kamēr sagaidījām autobusu, lai nokļūtu savā nakšņošanas vietā. Tad vēl Landštūle — mūsu ceļojuma mērķis, maza pilsētiņa. Pastaigājāmies pa ielām, redzējām arī kara bāzi, kur Kārļonkulis strādājis. Par viņa atdusas vietu gan saņēmām pretrunīgas norādes.

• Pie lielgabala Drēzdenē.

Anetes Riekstiņas foto

Nakšņojām mazos hotelos, kas atradās kraujmalās un vietām upju krastos. Par naktsmītnēm sākām domāt tikai vakarpusē, nekas iepriekš mums nebija sarunāts. Hotelu bija daudz, un neviens nebija pārpildīts, tikai nedrīkstēja nokavēt tā slēgšanas laiku. Vēlā-kā vakara stundā tie bija ciet, pat tad, kad tukši. Tā kādu nakti mums nācās pārgulēt mašīnā pie viesnīcas durvīm. Pāris nakts, ko

zeju. Lielākais no šiem akmeņiem un arī Bal-tijas augstākais akmens *Jaani-Toomi* pārstei-dza mūs visus ar saviem milzīgajiem apmē-riem.

Ekskursijas rīkotāja Aina un gide Ausma mums bija sarūpējušas mājīgu naktsmītni. Tas bija Vītnas (*Viitna*) motelis, kas atrodas pie ezera, priežu mežā, Igaunijas ziemeļos, ārpus pilsētas.

Pensionāru tūristu grupai ir skaista tradi-cija — sumināt dzimšanas dienas gaviļnie-kus. Šoreiz tās bija Božena Ozollapa un Elmas Zadiņas mazmeita Anete. Dāvanā jubilāres saņēma suvenīrus no Igaunijas un apsveiku-ma dziesmu no tūristu grupas. Paēduši gar-šīgas vakariņas un apguvuši vietu, kur mēs nakšņosim, devāmies uz pirti. Rasma par šo brīnišķīgo pirti un peldi ezerā ar savīļņoju-mu mums teica: «Jūtos kā paradīzē!»

Brauciena otro dienu sākām ar muižu ap-skati. Visspilgtāk atmiņā palicis Sagadi mui-žas ansamblis. Tajā ir liels palīgēku skaits, sakārtoti ceļi, alejas, parks un dīķis. Muižas centrā darbojas dabas skola, mežu muzejs, viesnīca un restorāns.

Tūristu uzmanību piesaistīja augsti, pelēki kalni. Uzzinājām, ka Igaunija 20. gadsimta 80. gados elektroenerģijas ražošanā uz vienu cilvēku ieņēma pat trešo vietu pasaulē. Par to jāpateicas Igaunijas nozīmīgākajam dabas resursam — degakmenim, ko izmanto ener-ģētiskā un ķīmiskajā rūpniecībā. Šādi mākslīgi degakmens izdedžu kalni paceļas vairāk ne-kā 100 metru augstumā.

pavadījām Maincas tuvumā, mūs savās mājās uzņēma Baibas meita Ieva.

Savu tiesu prasīja arī «mūsu» gaiši pelē-kais auto ar saviem niķiem un kaprīzēm, ta-ču tas bija nieks, kas nespēja traucēt skaisto braucienu un mūsu ceļotprieku. Paldies mū-su šoferei Baibai!

Aina Pūliņa

Ziemeļigauniju lūkojoties

10. VII rīts agri mūs pulcēja kopā, lai dotos brīnišķīgā ceļojumā uz Igauniju.

Lai mēs iegūtu pēc iespējas lielāku priekš-statu par kaimiņu zemi, Aina Šleinerē, Dun-dagas pensionāru un viņu atbalstītāju ek-skursiju organizatore, bija uzaicinājusi gidi.

Jau pirms ekskursijas katrs ekskursants saņēma plānu par ekskursijas maršrutu un apskates objektiem. Iebraucot Igaunijā, lie-liski varēja just lielo atšķirību, kāda ir starp mūsu un kaimiņzemes ceļiem. Igaunijā raksta projektus un veiksmīgi iegūst ES finansēju-mu ceļu atjaunošanai un būvei.

Pērnavā — Igaunijas vasaras galvaspilsē-ta — ir kļuvusi par kūrortu. Viens no tās sim-boliem ir Pērnavas dūņu dziednīca. Pilsēta slavēna arī ar saviem daudzajiem parkiem.

Ziemeļigaunija ir bagāta ar ūdenskritu-miem, un mūsu pirmais apskates objekts bija Trepojas ūdenskritums — 150 metru garā upes posmā izveidojušās divpadsmit terases, pāri kurām plūst ūdens.

Turpat netālu apskatījām arī 6 metru augsto Keilas ūdenskritumu. Palu laikā ūdens te gāžas pat visas divdesmit metru ga-rās klints platumā.

Tālāk devāmies garām stāvkrastam, tā saucamajām Hamleta klintīm, kur savulaik filmējās mūsu aktrise Elza Radziņa kinofilmā *Hamlets*.

Kadiķu lauki, iespaidīgie stāvkrasti, lauk-

akmeņi un viduslaiku iespaids Igaunijas gal-vaspilsētas ielās.

Tallinas vecpilsētā apskatījām Rātsnamu, iegājām Doma baznīcā *Toompea* kalnā un salī-dzinājām to ar Rīgas Doma baznīcu. Tallinas vecpilsētas unikālā vērtība ir labi saglabāju-sies kopējā viduslaiku vide. Šaurās vecpilsē-tas ielas likās kā labirinti, bet mūsu apbrīnas vērtas bija atjaunotās un gotiskajā stilā cel-tās ēkas. Novērtējām vienu no vecākajiem Eiropas pilsētas laukumiem un vecāko aptie-ku.

Redzējām Ziemeļigaunijā ļoti izplatītu pa-rādību — karstu. Tas ir ģeoloģisks process, kurā iežu šķīšanas rezultātā izveidojas paze-mes tukšumi, pazemes upes. Rebalas apka-i-mē var redzēt upes aiziešanu pazemē un se-kot tukšajai upes gultnei.

Jāgala-Joa ciemā atrodas Igaunijas Niagāra, astoņus metrus augsta un sešdesmit met-rus platais Jegalas ūdenskritums. Ikviens steidzās fotografēties varenā un skaistā da-bas brīnuma pakājē, pie ūdenskrituma, kurš ir lielākais Baltijā pēc ūdens daudzuma.

Ekskursijas pirmās dienas ceļojumu noslē-dza Lahemā nacionālā parka apmeklējums. Parka teritorijā atrodas gan milzīgi dižakme-ņi, gan veci kapulauki, pilskalni un muižas ēkas. Lahemā var dēvēt par dižakmeņu mu-

Mākslīgi veidots ir arī Igaunijas augstākais ūdenskritums Valaste. Tas pārsteidz ar klin-šu atsegumiem, savu augstumu un mazliet biedējošo ceļu uz skatu tiltiņu pa vijīgām režģu kāpnītēm. Dažs labs no mums atvieg-loti nopūtās, redzot, ka ceļš te slēgts, taču adrenalīna līmenis kādam, kam augstumā reibst galva, noteikti pacēlās.

Brīnišķīgajā, kopīgajā pastaigā pa akme-ņaino Kesmu (*Kāsmu*) piekrasti ikviens, kurš vēlējās, varēja Vēlējumu kalniņā atstāt savu līdzpanemto akmeni un domās izteikt savu karstāko vēlēšanos.

Pēdējais apskates objekts Igaunijā bija Rakveres pilsdrupas. Šeit var aplūkot vidus-laiku bruņas, spīdzināšanas kameras, nobau-dīt viduslaiku cienastu. Netālu no pils atro-das viens no Rakveres pils simboliem — skulptūrā iemūžināts bullis. Šī ir lielākā dzīv-nieka skulptūra Baltijas valstīs.

Un nu uz mājām! Ainažos mūs gaidīja sa-rūpēts vakariņu galds. Mājās, protams, garšo lieliskāk! Pateicāmies par maltīti, saimnie-cēm nodziedot dziesmu. Vienotā dziesmā mūs vadīja Rita Zemtiņa.

Ceļš uz mājām pagāja, klausoties jautrās anekdotes, ko stāstīja Aina un mūsu gide Ausma. Bijām piedzīvojuši bagātīgus iespai-dus Ziemeļigaunijā un jau sākām domāt par jaunu ceļojumu augstā. Visu Dundagas gru-pas ceļotāju vārdā paldies ekskursiju organi-zētajai — mūsu enerģiskajai un ideju bagāta-jai Aina Šleinerēi.

Irina Jānberga

Ne no maizes vien

«Visu dalām uz pusēm»

Šogad 50 gadu kāzu jubileju sirsnīgi nosvinēja Ilga un Kārlis Vitmaņi. Klausoties viņu stāstījumā, šķiet, ka dzīvē viss noticis tik vienkārši un dabiski, kā plūst rāma upe.

Ilga un Kārlis atzīst, ka abiem tik daudz līdzīga: mācījušies vienā skolā un klasē, vienā dzīvesvietā visu laulāto kopdzīves laiku dzīvojuši, gandrīz vienāds darba stāžs un arī pensija, pat gadu skaits vienāds — nu jau 82. Kara laikā katra ceļš aizvedis uz savu pusi, kaut gan Dundagā vien dzīvojuši: Ilga — Jaundundagas Aviņos, bet Kārlis Klārciema Druvās. Pēc 15 gadiem satikušies ballē, kur atkal abus kopā savedis kāds klasesbiedrs. Ar kāzām nesteidzās, kādu laiku draudzējās, pārbaudīja, vai ir vērts palikt kopā. Kad par to pārliecinājās, svinēja arī kāzas. Ilga vēlējusies, lai tās notiek Vecgada vakarā, bet Blumberga pūtēji nav tikuši, tāpēc apprecējušies 1962. gada 6. janvārī, Zvaigznes dienā. Kāzas svinēja Aviņos, kā tajos laikos pienācās — ar krietnu radu un draugu pulku, ar skaistiem goda vārtiem, ar muzikantiem un dejām līdz rītam. Otrajā dienā pūtējiem jāspēlē Kolkā, tad izlīdzējis Kārlis Ludevīgs ar akordeonu.

Laulāto kopdzīve pagājusi Aviņos, kur izaudzināti 3 bērni: Marita, Andis un Aivars. Tā kā Kārlis strādājis meliorācijā, viņš reizēm visu nedēļu bija prom no mājām, jo darba pienākumi aptvēra visu bijušo Talsu rajo-

nu. Tad Kārlis Ilgai noteicis — kamēr bērni mazi, viņai Aviņos jābūt visu laiku, nekādas strādāšanas ārpus mājām. Tā Ilga 10 gadus nodzīvojusi pa mājām, audzinādama bērnus un apkopdama saimniecību. Nu jau Ilga ar Kārlis kļuvuši par mīļiem vecvecākiem trim mazmeitiņām: Unai, Montai un Brendai.

Ilga 20 gadus nostrādājusi Dundagas slimnīcas dzemdību nodaļā, 13 — MRS stādaudzētavā. Uz MRS aizgājusi pelnīt lielo pensiju.

Tagad abi dzīvo pa māju, ir priecīgi, ar dzīvi apmierināti. Ilgas sirdslieta ir puķu dārziņš. Taču mājās ir arī augļu dārzs, paši stāda saknes un dārzeņus, skābē kāpostus. «Cik varam, tik darām», saka Ilga un atzīst, ka šogad spēka viņai esot vairāk nekā pērn. Kārlis noteic, ka viņiem raksturīgs kustīgs un aktīvs dzīvesveids.

Kādreiz Ilgas dzīvesbiedrs spēlējis šahu, darījis to pat, sarakstoties ar vēstulēm. «Ar stendenieku Apini 4 partijas tā izspēlējām,» viņš atceras. Kārlim ļoti patīk mežs. Pirms 4 gadiem kļuvis par aizrautīgu ogotāju, kādu vasaru nopelnījis pat 800 latu. Ilga gan raizējas, ka vīrs viens pats dodas uz mežu. Neko

• Kāzās 1962. gada 6. janvārī.

Foto no ģimenes albuma.

nelīdz arī meitas Maritas uzdāvinātais mobila telefons: Kārlis to nenēsā līdzī. Ogo viņš ar mehānisko lasītāju. «Ar rokām tagad vākt ir vecmodīgi,» paskaidro Kārlis.

Abi apmeklē pensionāru kluba *Sendienas* rīkotās balles un ekskursijas. Kārlis pat devies ceļojumā uz Stokholmu.

Kāds tad ir lielais noslēpums, lai tik ilgi un saskanīgi nodzīvotu kopā? «Vienam otru ir jāciena,» Ilgai par šo jautājumu ir pilnīga

Dundagā — Piedzīvojumi Ņujorkā

No 30. VII līdz 4. VIII Dundagas baptistu draudze kopā ar luterāņiem un Priekā Vēsts cilvēkiem rīkoja vasaras Bībeles skolu bērniem *Piedzīvojumi Ņujorkā*.

Uz vasaras Bībeles skolu tika aicināti bērni vecumā no 5 līdz 13 gadiem. Šeit viņi mācījās dziesmas, gatavoja našķus, klausījās Bī-

beles stāstus un misionāru piedzīvoto, spēlēja spēles, veidoja rokdarbus un skatījās filmas. Lai būtu interesantāk un kaut ko apgū-

tu arī no Ņujorkas, tad piedāvājums dziedāt, piemēram, saucās — dziedāt uz mūzikas skatuves Taimskvērā.

Sestdien, pēdējā Bībeles skolas dienā, baptistu dievnamu piepildīja ap 70 bērnu, viņu vecāki, un arī pa kādai vecmāmiņas. Baptistu draudzes svētdienas skolas vadītāja Kristīne Smelte kopā ar bērniem atcerējās, kas katru dienu darīts, kā iepazinusi Ņujorku, bet pats galvenais — jēzu. Uz skatuves kāpa baptistu draudzes mācītāja Anda Smeltes apmācītais bērnu koris un sniedza skaistu koncertu. Šajā dienā bērnus gaidīja daudz pārsteigumu, bet viens no neparastākajiem bija kristīgo klaunu uzšāšanās. Tiešām, kā solīja mācītājs Andis, bērnus gaidīja tikšanās ar īstu amerikāni. Kā gan citādi, ja piedzīvojumi noris Ņujorkā!? Viens no klauniem bija amerikānis Sids Teske, kas bija apmācījis arī citus. Kopā ar viņu uzstājās Pindzele, Pendele un Mīlīte. Klauni dažos priekšnesumos aicināja iesaistīties arī bērnus, un to, kas vēlējās, netrūka. Uzstāšanās bija krāsaina un aizkustinoša.

Par to, kas vislabāk patīcas vasaras Bībeles skolas nodarbībās, pastāstīja otrklasniece Annija Paula Heibergera un ceturtklasnieks Mārtiņš Blūmentāls. Annija Paula teica, ka viņai vasaras Bībeles skola iepatikusies pērn, tāpēc to apmeklēja arī šovasar.

Visvairāk meitenī pie sirds gāja rokdarbu un mūzikas nodarbības, ēdienu gatavošana, filmu skatīšanās un spēles. Rokdarbos bērni

skaidrība. Pa šiem gadiem viņiem nav bijis neviena kārtīga strīda. Tikai tad, kad meita Marita atvedot konfektes un uz šķīvja vai kastē paliekot viena, Kārlis to piedāvā Ilgai, bet viņa uzstāj, ka pēdējā konfekte pienākas Kārlim. «Visu dalām uz pusēm, pat konfektes,» nosmej Ilga.

Diāna Siliņa

ar uzlīmēm izgreznojuši krustu, fotorāmī, kas bijis ābola formā, ievietojuši savu foto, veidojuši taksometru, darinājuši taureni.

No filmām viņu aizkustināja stāsts par zēnu, kuram kāda meitene darīja pāri, bet vēlāk zēns un viņa draugs, aizejot pie viņas ciemos, lūdza piedošanu, jo arī viņi ne vienmēr bijuši pret meiteni pietiekami labi. Tad viņi uzzināja, ka meitenes tētis aizgājis bojā auto-katastrofā, bet māmiņa var pārvietoties tikai ar ratiņkrēslu.

No spēlēm par visaizrautīgāko Annija Paula atzina veiklības stafeti ar ūdens nešanu. Tas esot bijis tik jautri!

Mārtiņš uz vasaras Bībeles skolu pirmoreiz atnācis aizpērn. Zēnam iepatikās, un viņš uzaicināja līdzī arī draugus un kaimiņus. Šogad Mārtiņam vislielāko prieku sagādāja rokdarbi, jo tur bija jāgatavo dažādas lietas un jākrāso maiss, uz kura bija rakstīts — Ņujorka. Tāpat iepriecināja mūzikas nodarbības, jo patīk dziedāt, un našķu gatavošana, jo tas bijis interesanti un pēc tam — garšīgi.

Mārtiņš vasaras Bībeles skolā labprāt piedalītos arī nākamgad.

Pateicība Dievam par svētīgo vasaras Bībeles skolu, visiem rīkotājiem un darbīgajiem palīgiem!

Diāna Siliņa

Līvõ āiga • Līvu laiks

Lībiešu tautas nama jubilejā Līvõd rovkuodā sindizpāvan

4. VIII Lībiešu tautas nams savā 73. dzimšanas dienā sagaidīja daudz ciemiņus.

Jubileja kā katrugad sākās ar līvu himnu. Interesantiem faktiem bagātu ieskatu tautas nama vēsturē sniedza lībiešu kultūrvēsturniece Baiba Šuvcāne. Viņa pastāstīja, ka namu uzceļ nepilna gada laikā, bet ceļš no idejas līdz gatavajai celtnī bijis ilgs un sarežģīts. Tā noticis lielās birokrātijas un lībiešu nevienpratības dēļ. Atklāšana 1939. gada 6. VIII — grandioza. Namu šai dienā bez latviešu, igauņu, somu un ungāru karogiem grezno arī līvu zaļi balti zila.

B. Šuvcāne citēja emocionālu liecību, ko vēstulē dēlam atstājis Didriķis Volganskis, Lībiešu tautas nama celtniecības fonda vadītājs: «Cik dienas vasarā gan netika veltīts pie

Līvu tautas nama! Bet divas trīs nedēļas pirms svētkiem es jutos kā karā, līdz svētkus noorganizējām. Nams vēl nebija pilnīgi gatavs un darbaspēka trūkuma dēļ bija tāds pusgatavs jāiesvēta. Teātris bez tiem, kas uz skatuves, bija jau aiz manis nospēlēts ne reizi vien. Visi gribēja dabūt savus vārdus kaut kur programmā. Tāpēc vienreiz izlemtas lietas tika vairāk grozītas un citādi taisītas. Ļaužu kopā bija ap 1000, visiem bīlešu trūka, Pārdoti ap 800 latu ienākumi, bet izdevumu arī tikpat».

Taču nāca 1940. gads, un paredzētajam uzdevumam Lībiešu tautas nams tikpat kā nekalpoja. LS to atgūst 2000. gadā.

Kultūrvēsturniece atgādināja, ka 1989. gada 5. un 6. VIII, Lībiešu tautas nama 50. jubilejā, šeit atkal plīvoja latviešu, lībiešu un viņu radu tautu karogi, pulcējās lībieši, somi, igauņi un citi viesi. Daudziem pirmo reizi pēc kara bija atļauts ierasties dzimtajā pusē. Tas izvērtās par grandiozu un emocionālu notikumu. Kopš tā laika Lībiešu svētkus svin augsta pirmajā sestdienā. Viņa atzina, ka ir mazliet skumji un sāpīgi, ka šogad tā nenotika. Svin taču tajā datumā, no kura viss sācies. Arī valsts neatkarības pasludināšanas dienu taču katru gadu svinam 18. XI!

Bērnības atmiņās par Lībiešu tautas nama atklāšanu dalījās arī Kārlis Peksis no Austrālijas, Skaidrīte Kehere no Kolkas un Vilis Priede no Sīkraga.

Uzrunu sacīja mūsu novada domes priekšsēdētāja Gunta Abaja, aicinot, lai nams būtu kopā pulcēšanās vieta ne tikai lībiešiem, bet arī pārējiem ciemniekiem, Sīkraga, Košraga un Pitraga iedzīvotājiem. Šeit jābūt dzīvībai! Ja pašai LS būs skaidrs skats uz to, ko visi kopā gribam, un atvērtība, tad arī palīdzība būs. Tāpat viņa pateicās par sirds darbu Edgaram un Veronikai Milleriem, kas daudz

apņēmušies un izdarījuši Lībiešu tautas nama sakārtošanai.

Igaunijas prezidenta Tomasa Hendrika Ilvesa šovasar Lībiešu tautas namam dāvāto gleznu atklāja LS vadītāja Ieva Ernštreite.

Sarīkojumu ar piekrastei īpaši veltītu programmu kuplināja ansamblis *Sendienas*. Lībiski dziesmas dziedāja grupa no ansambļa *Kāndla*. Silva Rozenberga, pārlūkojusi lībiešu dzeju, bija secinājusi, ka tā atklāj — lībieši ir lepna tauta. Lepni, pirmkārt, par savu karogu, tad par piederību šai tautai un arī lepni uz savu zemi. To mums, latviešiem, derētu pamācīties!

Ar savdabīgu izrādi *Zili brīnumi* uzstājās Pūņu amatierteātris.

Kā jau dzimšanas dienā pienākas, bija uzklāts bagātīgs galds, kurā netrūka ne dižraus, ne kūpinātu brangu lestu.

Īpašu pārsteigumu — gardu un skaistu kūku lībiešu karoga krāsās — bija sarūpējis uzņēmējs Normunds Einštāls.

Paldies darbīgajai LS Mazirbes grupai, kas svētkus bija sarīkojusi!

Diāna Siliņa

Raibs kā dzeņa vēders

Sirsniņa prasa, lai bērniņš lasa

Lasišanas veicināšanas programma *Bērnu un jauniešu žūrija* Latvijā notiek jau 12 gadus, Dundagas bibliotēka šai kopējā projektā iesaistās nu jau 10. gadu pēc kārtas.

Bērniem, kas lasa, nevajag īpašu pamudinājumu iesaistīties arī šādā lasīšanas pasākumā. 2011. gadā visus programmas nosacījumu izpildīja 56 nu jau jaunie grāmatu eksperti un viņiem bija savi atbalstītāji – Dundagas novada pašvaldība, Latvijas Nacionālā bibliotēkas Bērnu literatūras centrs, Dundagas aptieka *Cito* un *TELE2* zīmols *Zelta Zivtiņa*. Paldies!

Pēdējos gados programmai piešķirtais valsts finansējums samazināts vairāk par pusi un, lai programmā piedalītos arī mūsu novada bērni, visu finansiālo smagumu – grāmatu iegādi un balviņas bērniem – iznesam ar pašvaldības bibliotēkai piešķirto budžetu.

Priecājamies par sponsoru atbalstu un iespēju papildus sagādāt balvas.

Programmas mērķis ir veicināt lasīšanu un bibliotēkas pakalpojumu izmantošanu, iesaistot bērnus un jauniešus aktīvā domu apmaiņā par jaunākajām izdotajām daiļliteratūras grāmatām. Katru gadu *Bērnu un jauniešu žūrija* eksperti izraugās 20 labākās jaunākās latviešu un ārzemju autoru grāmatas, kuras bērni vecumā no 6 līdz 16 gadiem lasa un vērtē, aizpildot anketas un veidojot katrs savu individuālo grāmatu *TOP 3*. Grāmatas bez maksas pieejamas vietējās bibliotēkās, kas vēlas piedalīties un ir pieteikušās programmai.

Tieši finansējuma samazinājuma dēļ 2011. gadā ir uzsākts labdarības projekts *Sirsniņa prasa, lai bērniņš lasa*, un ar ziedotāju atbalstu iegādātas 2 098 bērnu grāmatas 200 bibliotēkām. Mēs priecājamies, ka šogad Dundagas bibliotēka arī saņem grāmatu dāvinājumu. Tas mums ļaus ātrāk uz priekšu virzīt lasīt gribētāju rindu, jo grāmata mūsu krājumā ir tikai vienā eksemplārā un ir bijis tā, ka bērnam jāgaida pat divas trīs nedēļas, kamēr to izlasīs tie, kas ir rindā pirms viņa. Nebūs no lieka atgādināt, ka tas notiks līdztekus mācību darbam un pārējām ārpuskolas nodarbībām.

Projektā *Sirsniņa prasa, lai bērniņš lasa* iesaistījušies daudzi sabiedrībā zināmi cilvēki: Evelīna Strazdiņa, Kārlis Kazāks, Andris Sējāns, Una Gavare, Irīna Pigozne, Mārtiņš Zemītis, Lauris Liepa, Inese Zandere, Sarmīte Ēlerte, Ilze Dobeļe, Elīna Bīviņa, Ilze Egle, Toms Auškāps, Dace Vizule, Indra Sproģe, Gatis Rozenfelds, Lienīte Osipova, Aurēlija Anužīte-Lauciņa, Lauris Aleksejevs, Dāvis Auškāps, Ingus Ulmanis, Daina Jāņkalne,

nebūtu.

Viņa teic, ka daudzi izmanto šos piedāvājumus, pat no Ances, Kolkas, Rojas un Ventspils. Nupat bojā aizgājis kāds jauns cilvēks no Melnsila. Atbrauc tuvinieki, paši jauni, nepieredzējuši, priecīgi, ka visu nepieciešamo šeit var nopirkt un iznomāt. Viņi jau veikālā iegriezušies, bet nav zinājuši, ka piedāvā arī tādus pakalpojumus.

Reizēm kāds jautā, kas atrodas tai skaistajā mājā. Ilze tad saka, lai nāk paskatīties, bet piebilst, ka citiem cilvēkiem tur īpaši nepatīk iet. Tad nu vaicātājiem ir skaidrs un viņi neiet ne tuvumā.

Ilze atzīstas, ka viņai tādā veidā palīdzēt cilvēkiem ir sirdslieta. Varbūt to iespaidojis arī kāds smags notikums viņas personīgajā dzīvē – 38 gados no dzīves šķīrās Ilzes brālis, strādīgs, dzīvespriecīgs vīrietis. Tāpēc viņa labi saprot, kā jūtas cilvēki, zaudējot tuviniekus, un ar prieku palīdz. Darbs sniedz Ilzei gandarījumu, tāpēc vien ir vērts to darīt.

Diāna Siliņa

Senās uguns nakts

Senajā uguns naktī, kas gadu no gada ap Baltijas jūru kļūst arvien populārāka, 25. VIII piedalīsies arī mūsu novads.

Uguns-kurus ap Baltijas jūras piekrasti iededz, lai parādītu piejūras tautu vienotību un atgādinātu par mūsu vēsturi un kultūras mantojumu. Uguns-kuri iezīmē apņemšanos rūpēties par jūru, kas vieno cilvēkus, pilsētas un valstis, par tās vides kvalitāti, par dabas resursu saglabāšanu savai un nākamajām paaudzēm.

Tā kā šis ir arī olimpiskais gads, tad esam iecerējuši īpašu pasākumu – doties stafetes skrējienā no Dundagas uz Kolku, lai plkst. 21.30 Kolkas pludmalē iedegtu uguns-kurus un vienotos kopīgā lūgšanā par Baltijas jūru.

Attālumu Dundaga – Kolka sadalīs pa posmiem, kuru garums būs atkarīgs no dalībnieku skaita. Katrs skrējējs skries vai soļos vienu posmu. Stafetes skrējiena laikā tiks nestā lāpa, ar ko tiks aizdegti uguns-kuri Kolkā.

Skrējiena sākums plkst. 16.00 laukumā pie pils.

Skrīet gribētājus aicinām pieteikties pa telefonu 26164679 vai personīgi Aigai Ūdrei līdz 23. augustam.

Pie uguns-kura izteiksim savus solījumus jūrai, dziedāsim, iesim rotaļās, dejosim vai vienkārši vērosim uguns-kuru un jūru!

Sīkākas ziņas par pasākumu būs skatāma pašvaldības interneta vietnē un afišās.

Vienosimies kopīgā uguns-kuru ķēdē ap Baltijas jūru!

Smaida Šnikvalde

Pauls Raudseps.

Dundagā un Kolkā *Bērnu un jauniešu žūrija* 2012 savu darbu ir uzsākusi, grāmatu lasīšanas maratons turpināsies līdz gada beigām. Šī gada jaunums ir *Vecāku žūrija*, kurā ikviens pieaugušais grāmatu mīlotājs var iesaistīties un pārbaudīt kopā ar bērniem savu varēšanu grāmatu lasīšanā, vērtēšanā un anketas aizpildīšanā. Gaidām šā gada jaunos grāmatu ekspertus!

Priecājamies, ka mūsu bērniem ir iespējams lasīt jaunākās grāmatas. Bet ir bibliotēkas, kurās līdzekļu trūkuma dēļ to vēl nevar, tāpēc **aicinām atbalstīt labdarības projektu *Sirsniņa prasa, lai bērniņš lasa, palīdzot bibliotēkām arī 2012. gadā.*** Ziedot bērnu grāmatām iespējams, piezvanot uz viena lata ziedojumu tālruni 90006889, portālā ziedot.lv vai ieskaitot naudu biedrības ziedojumu kontā: *Swedbank*, LV84HABA0551006763188.

Dundagas novada centrālās bibliotēkas vadītāja Ruta Emerberga

Divi Kolkas Oskari Gēteborgā

Jūlijā uz Gēteborgu devās divi kolcnieki: Mazirbes speciālās internātpamatskolas audzēknis Oskars Kučers un treneris, Kolkas un Mazirbes skolu sporta skolotājs Oskars Sproģis. Stāsta lie-lais Oskars.

No 13. līdz 19. VII Gēteborgā (Zviedrija) notika Pasaules jaunatnes Gotijas kausa izcīņa futbolā 11–19 gadu veciem jauniešiem *Kim Källström Trophy* grupā, kurā piedalās speciālo skolu komandas. Arī mēs ar Oskaru bijām iekļauti Latvijas izlasē, kas ieguva III vietu un bronzas medaļas 27 komandu konkurencē.

Gotijas kausa izcīņa notiek jau 38 gadus, bet speciālajām skolām tā noris 2. gadu.

Kā tur nokļuvām? Latvijā notiek speciālo skolu čempionāts futbolā, tad no labākajām komandām atlasa spēlētājus. Uzvara čempionātā sniedz trenera goda. Man ziemas čempionātā izdevās vinnēt futzālā. Otrs treneris bija Harijs Gulbis no Dzirciema, profesionālis, ar ko prieks strādāt. Divas dienas pirms izbraukšanas trenējamies Gulbenes novada Sveķu internātpamatskolā.

Tad jau devāmies uz Gēteborgu, kur mūs mīļi sagaidīja. Atklāšanās stadionā bija 50 000 cilvēku, tas bija iespaidīgi!

Otrs Oskars ir pussargs, kas lieliski darbojas gan aizsardzībā, gan uzbrukumā. Viņš ir Mazirbes internātpamatskolas labākais futbolists, tāpēc tika līdzī. Latvijas komandā zēns ieguva divus vērtus un izdarīja četras rezultatīvas piespēles.

Kolkas puīši, arī Oskars, ir patstāvīgi: brīvajā laikā paši nāk kopā un spēlē futbolu. Es tikai drusku pamācu.

Pierakstīja Diāna Siliņa

Dundagas novada dome aicina darbā teritorijas plānotāju

Prasības pretendentiem:

- ☞ augstākā izglītība telpiskajā plānošanā vai amatam atbilstoša izglītība ainavu arhitektūrā, zemes ierīcībā vai tai pielīdzinātā jomā;
- ☞ darba pieredze un vispusīgas zināšanas par novada teritoriju tiks uzskatītas par priekšrocību;
- ☞ labas komunikācijas spējas, augsta atbildības sajūta, precizitāte un spēja strādāt komandā;
- ☞ spēja organizēt darbu uzdoto pienākumu izpildei, iniciatīva, pastāvīga pašizglītošanās;
- ☞ analītiska domāšana, spēja konstatēt problēmu un piedāvāt tās risināšanas variantus.

Galvenie pienākumi:

- ☞ koordinēt un piedalīties pašvaldības teritorijas attīstības plānošanas dokumentu izstrādē, aktualizācijā un pārraudzībā;
- ☞ veidot un periodiski aktualizēt Dundagas novada datu bāzi;
- ☞ lēmumu projektu sagatavošana domes un domes komiteju sēdēm;
- ☞ iesniegumu izskatīšana un atbilstošu projektu sagatavošana;
- ☞ dokumentācijas sagatavošana un iesniegšana pašvaldības nekustamo īpašumu reģistrēšanai zemesgrāmatās.

Pieteikuma vēstuli un CV līdz 17.08.2012. sūtīt uz e-pastu: dome@dundaga.lv vai pa pastu (Pils ielā 5-1, Dundagā, Dundagas pagastā, Dundagas novadā, LV-3270), vai iesniegt personīgi domes kancelejā. Uzziņas pa tālruni 63237857, 28693477

Pludmales volejbolā

28. VII Mazirbē notika Dundagas novada atklātā čempionāta pludmales volejbolā vīriešiem 3. posms.

1. vietu izcīnīja Kaspars Kristiņš un Dzīzis Kārklīšs, 2. vietu – Jānis Māgurs un Ernests Salcevičs, 3. vietu – Mārcis Māgurs un Arnis Samoilovs. Apsveicam!

Nākamais posms notiks 19. VIII plkst. 10.00 Dundagā, *Mazās skolas* stadionā. Pieteikties iepriekš pa telefonu 28329390 vai sacensību dienā līdz plkst. 9.45.

Aiga Ūdre

Izmaiņas autobusu maršrutos

Satraukumu radījis tas, ka ar 1. VIII nekursē rīta un vakara autobuss Dundaga–Rīga un Rīga–Dundaga. Stāsta domes priekšsēdētāja Gunta Abaja.

Arī pašvaldība par šo faktu uzzināja no ziņojuma *Talsu Vēstis*. Kad centāties saprast, kāpēc tā bez mūsu ziņas noticis, Kurzemes plānošanas reģiona (KPR) administrācijas darbiniece Vaira Brūdere paskaidroja, ka ar KPR un pašvaldību saskaņo tikai vietējos, nevis starppilsētu maršrutus. Tad mēģinājam uzzināt, kādas ir iespējas, lai tomēr šie maršruti saglabātos, jo tie ir ļoti būtiski gan mūsu novada iedzīvotājiem, gan cilvēkiem no Cīruļiem, Tiņģeres un Valdemārpils. Esam uzrakstījuši vēstuli ar lūgumu šo problēmu atrisināt. Iespējams, ka ieviesīs vietējo maršrutu, lai varam no rīta nokļūt Talsos uz Rīgas autobusu un vakarā no Talsiem – uz autobusu, kas brauc uz Dundagu.

Notiek arī sarunas, lai šādu maršrutu ātrāk izveidotu.

Uzklausīja Diāna Siliņa